

॥ तैत्तिरीय ब्राह्मणम् ॥

॥ अष्टमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके अष्टमः प्रपाठकः ॥

वरुणस्य सुषुवाणस्य दशधेन्द्रियं वीर्यं पराऽपतत्।
तत्सꣳसृद्धिरनु समंसर्पत्। तत्सꣳसृपाꣳ सꣳसृत्त्वम्।
अग्निना देवेन प्रथमेऽहन्ननु प्रायुङ्क्त। सरस्वत्या वाचा
द्वितीयैः। सवित्रा प्रसवेन तृतीयैः। पूष्णा पशुभिश्चतुर्थैः।
बृहस्पतिना ब्रह्मणा पञ्चमे। इन्द्रेण देवेन षष्ठे। वरुणेन
स्वया देवतया सप्तमे ॥१॥

सोमेन राज्ञाऽष्टमे। त्वष्ट्रा रूपेण नवमे। विष्णुना
यज्ञेनाऽप्रोत्। यत्सꣳसृपो भवन्ति। इन्द्रियमेव तद्वीर्यं
यजमान आप्रोति। पूर्वापूर्वा वेदिर्भवति। इन्द्रियस्य
वीर्यस्यावरुद्धौ। पुरस्तादुपसदाꣳ सौम्येन प्रचरति। सोमो
वै रेतोधाः। रेत एव तद्वधाति। अन्तरा त्वाष्ट्रेण। रेत एव

हितं त्वष्टां रूपाणि विकरोति। उपरिष्टाद्वैष्णवेन। यज्ञो वै
विष्णुः। यज्ञ एवान्ततः प्रति तिष्ठति॥२॥

सप्तमे दधाति पञ्च च॥—————[१]

जामि वा एतत्कुर्वन्ति। यत्सद्यो दीक्षयन्ति सद्यः सोमं
क्रीणन्ति। पुण्डरिस्रजां प्रयच्छत्यजामित्वाय। अङ्गिरसः
सुवर्गं लोकं यन्तः। अप्सु दीक्षातपसी प्रावेशयन्।
तत्पुण्डरीकमभवत्। यत्पुण्डरिस्रजां प्रयच्छति। साक्षादेव
दीक्षातपसी अवरुन्धे। दशभिर्वत्सतरैः सोमं क्रीणाति।
दशाक्षरा विराट्॥३॥

अन्नं विराट्। विराजैवान्नाद्यमव रुन्धे। मुष्करा भवन्ति
सेन्द्रत्वाय। दशपेयो भवति। अन्नाद्यस्यावरुद्धौ।
शतं ब्राह्मणाः पिबन्ति। शतायुः पुरुषः शतेन्द्रियः।
आयुष्येवेन्द्रिये प्रतितिष्ठति। सप्तदशः स्तोत्रं भवति।
सप्तदशः प्रजापतिः॥४॥

प्रजापतेरात्यै। प्राकाशावध्वर्यवे ददाति। प्रकाशमेवैनं

गमयति। स्रजमुद्गात्रे। व्येवास्मै वासयति। रुक्मः होत्रे।
आदित्यमेवास्मा उन्नयति। अश्वं प्रस्तोतृप्रतिहृतृभ्याम्।
प्राजापत्यो वा अश्वः। प्रजापतेरास्यै॥५॥

द्वादश पष्ठौहीर्ब्रह्मणै। आयुरेवावरुन्धे। वशां मैत्रावरुणाया।
राष्ट्रमेव वश्यकः। ऋषभं ब्राह्मणाच्छुःसिने। राष्ट्रमेवेन्द्रिया-
व्यकः। वाससी नेष्टापोतृभ्याम्। पवित्रे एवास्यैते। स्थूरिं
यवाचितमच्छावाकाय। अन्तत एव वरुणमव यजते॥६॥

अनङ्वाहमग्नीधे। वह्निर्वा अनङ्वान्। वह्निर्ग्रीत्। वह्निनैव
वह्नि यज्ञस्यावरुन्धे। इन्द्रस्य सुषुवाणस्य त्रेधेन्द्रियं
वीर्यं पराऽपतत्। भृगुस्तृतीयमभवत्। श्रायन्तीयं
तृतीयम्। सरस्वती तृतीयम्। भार्गवो होता भवति।
श्रायन्तीयं ब्रह्मसामं भवति। वारवन्तीयमग्निष्टोमसामम्।
सारस्वतीरपो गृह्णाति। इन्द्रियस्य वीर्यस्यावरुद्धौ।
श्रायन्तीयं ब्रह्मसामं भवति। इन्द्रियमेवास्मिन्वीर्यं
श्रयति। वारवन्तीयमग्निष्टोमसामम्। इन्द्रियमेवास्मिन्वीर्यं

वारयति॥७॥

विराट्प्रजापतिरश्वः प्रजापतेरास्यै यजते ब्रह्मसामं भवति सप्त च॥—————[२]

ईश्वरो वा एष दिशोऽनून्मदितोः। यं दिशोऽनु
व्यास्थापयन्ति। दिशामवेष्टयो भवन्ति। दिक्ष्वेव प्रति
तिष्ठत्यनुन्मादाय। पञ्च देवता यजति। पञ्च दिशः। दिक्ष्वेव
प्रति तिष्ठति। हविषो हविष इष्ट्वा बार्हस्पत्यमभिघारयति।
यजमानदेवत्यो वै बृहस्पतिः। यजमानमेव तेजसा
समर्धयति॥८॥

आदित्यां मल्हां गर्भिणीमा लभते। मारुतीं पृश्निं
पष्ठौहीम्। विशं चैवास्मै राष्ट्रं च समीचीं दधाति।
आदित्यया पूर्वया प्रचरति। मारुत्योत्तरया। राष्ट्र एव
विशमनुबध्नाति। उच्चैरादित्याया आश्रावयति। उपांशु
मारुत्यै। तस्माद्राष्ट्रं विशमतिवदति। गर्भिण्यादित्या
भवति॥९॥

इन्द्रियं वै गर्भः। राष्ट्रमेवेन्द्रियाव्यंकः। अगर्भा मारुती।

विद्वै मरुतः। विशमेव निरिन्द्रियामकः। देवासुराः
 संयत्ता आसन्। ते देवा अश्विनोः पूषन्वाचः सत्यः
 सन्निधाय। अनृतेनासुरानभ्यभवन्। तेऽश्विभ्यां पूष्णे
 पुरोडाशं द्वादशकपालं निरवपन्। ततो वै ते वाचः
 सत्यमवारुन्धत॥१०॥

यदश्विभ्यां पूष्णे पुरोडाशं द्वादशकपालं निर्वपति।
 अनृतेनैव भ्रातृव्यानभिभूय। वाचः सत्यमवरुन्धे। सरस्वते
 सत्यवाचे चरुम्। पूर्वमेवोदितम्। उत्तरेणाभि गृणाति।
 सवित्रे सत्यप्रसवाय पुरोडाशं द्वादशकपालं प्रसूत्यै।
 दूतान्प्रहिणोति। आविदं एता भवन्ति। आविदमेवैनं
 गमयन्ति। अथो दूतेभ्य एव न छिद्यते। तिसृधन्वः
 शुष्कदृतिर्दक्षिणा समृद्धौ॥११॥

अर्धयति भवत्यरुन्धत गमयन्ति द्वे च॥ [३]

आग्नेयमष्टाकपालं निर्वपति। तस्माच्छिशिरे कुरुपञ्चालाः
 प्राश्नो यान्ति। सौम्यं चरुम्। तस्माद्वसन्तं व्यवसायादयन्ति।

सावि॒त्रं द्वा॒द॒श॒क॒पा॒ल॒म् । तस्मा॑त्पु॒र॒स्ता॒द्य॒वा॒नां॑ स॒वि॒त्रा
वि॒रु॒न्ध॒ते । बा॒रु॒ह॒स्प॒त्यं च॒रु॒म् । स॒वि॒त्रै॒व वि॒रु॒ध्य॑ । ब्र॒ह्म॒णा
य॒वा॒नाद॑ध॒ते । त्वा॒ष्ट्र॒म॒ष्टा॒क॒पा॒ल॒म् ॥ १२ ॥

रू॒पा॒ण्ये॒व तेन॑ कुर्व॒ते । वै॒श्व॒ान॒रं द्वा॒द॒श॒क॒पा॒ल॒म् ।
तस्मा॑ञ्ज॒घ्न्ये॒ नैदा॑धे प्र॒त्यश्च॑ः कुरु॒पश्चा॒ला या॑न्ति । सा॒र॒स्व॒तं
च॒रुं निर्व॑पति । तस्मा॑त्प्रा॒वृ॒षि॒ सर्वा॑ वा॒चो॑ वदन्ति । पौ॒ष्णे॒न
व्य॒व॑स्यन्ति । मै॒त्रेण॑ कृषन्ते । वा॒रु॒णे॒न वि॒धृ॒ता आ॑सते ।
क्षे॒त्र॒प॒त्येन॑ पाचयन्ते । आ॒दि॒त्ये॒नाद॑ध॒ते ॥ १३ ॥

मा॒सि॒मा॑स्ये॒तानि॑ ह॒वीं॑षि॒ नि॒रु॒प्या॒णीत्या॑हुः । तेनै॒व॒तू॒न्प्रयु॑ङ्क्ते
इति॑ । अथो॒ ख॒ल्वा॑हुः । कः स॒ंव॒त्स॒रं जी॑विष्य॒तीति॑ ।
ष॒डे॒व पू॒र्वे॒द्युर्नि॒रु॒प्या॒णि । ष॒डु॒त्त॒रे॒द्युः । तेनै॒व॒तू॒न्प्रयु॑ङ्क्ते ।
दक्षि॑णो रथवा॒हन॒वा॒हः पू॒र्वे॒षां दक्षि॑णा । उत्त॑र॒ उत्त॑रेषाम् ।
स॒ंव॒त्स॒र॒स्यै॒वान्तौ॑ युनक्ति । सु॒व॒र्ग॒स्य॑ लो॒क॒स्य॑ स॒म॒ष्ट्यै॑ ॥ १४ ॥

त्वा॒ष्ट्र॒म॒ष्टा॒क॒पा॒लं द॑धते यु॒न॒क्त्ये॒कं च॑ ॥ [४]

इन्द्र॑स्य सुषु॒वा॒णस्य॑ दश॒धेन्द्रि॑यं वी॒र्यं॑ परा॑ऽपतत् ।

स यत्प्रथ॑मं नि॒र॒ष्ठी॑वत्। तत्क॑लमभवत्। यद्वि॒तीय॑म्।
तद्वद॑रम्। यत्तृ॒तीय॑म्। तत्कर्क॑न्धुः। यन्न॒स्तः। स सि॒ःहः।
यदक्ष्योः॑॥१५॥

स शा॑र्दूलः। यत्कर्ण॑योः। स वृ॒कः। य ऊ॒र्ध्वः। स
सोमः॑। याऽवा॑ची। सा सुरा॑। त्र॒याः सक्त॑वो भवन्ति।
इन्द्रि॒यस्याव॑रुद्धौ। त्र॒याणि॒ लोमा॑नि॥१६॥

त्विषि॑मे॒वाव॑रुन्धे। त्रयो॒ ग्रहाः॑। वी॒र्य॑मे॒वाव॑रुन्धे। नाम्ना
दश॒मी। न॒व॒ वै पु॑रुषे प्रा॒णाः। नाभि॑र्दश॒मी। प्रा॒णा इन्द्रि॒यं
वी॒र्य॑म्। प्रा॒णाने॒वेन्द्रि॒यं वी॒र्यं॑ यज॑मान आ॒त्मन्ध॑त्ते। सी॒सेन॑
क्ली॒बाच्छ॑ष्पाणि क्रीणाति। न वा ए॒तदयो॑ न हि॒र॑ण्यम्॥१७॥

यत्सी॑सम्। न स्त्री न पु॒मान्। यत्क्ली॒बः। न सोमो॑ न सुरा॑।
यत्सौ॑त्राम॒णी स॒मृद्धौ॑। स्वा॒द्वीन्त्वा॑ स्वा॒दुने॒त्याह॑। सोम॑मे॒वैन॑
करोति। सोमो॑ऽस्य॒श्विभ्या॑ पच्य॒स्व॒ सर॑स्वत्यै पच्य॒स्वेन्द्रा॑य
सु॒त्राम्णे॑ पच्य॒स्वेत्या॑ह। ए॒ताभ्यो॑ ह्ये॒षा दे॒वता॑भ्यः पच्य॑ते।
ति॒स्रः स॑सृष्टा वसति॥१८॥

ति॒स्रो हि रा॒त्रीः क्री॒तः सोमो॒ वस॑ति। पु॒नातु॑ ते परि॒स्रुत॑मि॒ति
यजु॑षा पु॒नाति॒ व्यावृ॑त्त्यै। प॒वित्रे॑ण पु॒नाति। प॒वित्रे॑ण हि
सोमं पु॒नन्ति॑। वा॒रेण॒ शश्व॑ता॒ तने॒त्याह॑। वा॒रेण॒ हि सोमं॑
पु॒नन्ति॑। वा॒युः पू॒तः प॒वित्रे॑णेति॒ नैतया॑ पु॒नीयात्। व्यृ॑द्धा
ह्ये॒षा। अ॒तिप॒वि॒तस्यै॒तया॑ पु॒नीयात्। कु॒विद॒ङ्गेत्य॑नि॒रुक्त॑या
प्राजाप॒त्यया॑ गृ॒ह्णाति॑॥१९॥

अ॒नि॒रुक्तः प्र॒जाप॑तिः। प्र॒जाप॑ते॒रास्यै॑। ए॒कय॑र्चा गृ॒ह्णाति॑।
ए॒क॒धैव॑ यज॑माने वी॒र्यं॑ दधाति। अ॒श्विनं॑ धू॒म्रमा॑ल॒भते॑।
अ॒श्विनो॒ वै दे॒वानां॑ भि॒षजौ॑। ताभ्या॑मे॒वास्मै॑ भेष॒जं क॑रोति।
सा॒र॒स्व॒तं मे॒षम्। वा॒ग्वै सर॑स्वती। वा॒चैवैनं॑ भिष॒ज्यति॑।
ऐ॒न्द्रमृ॑ष॒भ९ सै॑न्द्र॒त्वाय॑॥२०॥

अ॒श्वो॒र्लोमा॑नि॒ हिर॑ण्यं वसति गृ॒ह्णाति॑ भिष॒ज्यत्ये॑कं च॥—————[५]

यत्रि॒षु यू॒पेष्व॑ल॒भेत॑। ब॒हि॒र्धाऽस्मा॑दि॒न्द्रि॒यं वी॒र्यं॑
द॒ध्यात्। भ्रातृ॑व्यम॒स्मै ज॑नयेत्। ए॒क॒यूप॑ आल॒भते॑।
ए॒क॒धैवा॑स्मि॒न्निन्द्रि॒यं वी॒र्यं॑ दधाति। ना॒स्मै भ्रातृ॑व्यं ज॒नय॑ति।

नैतेषां पशूनां पुरोडाशा भवन्ति। ग्रहपुरोडाशा ह्येते। युवः
सुराममश्विनेति सर्वदेवत्ये याज्यानुवाक्ये भवतः। सर्वा
एव देवताः प्रीणाति॥२१॥

ब्राह्मणं परिक्रीणीयादुच्छेषणस्य पातारम्। ब्राह्मणो
ह्याहुत्या उच्छेषणस्य पाता। यदि ब्राह्मणं न विन्देत्।
वल्मीकवपायामव नयेत्। सैव ततः प्रायश्चित्तिः। यद्वै
सौत्रामण्ये व्यृद्धम्। तदस्यै समृद्धम्। नानादेवत्याः पशवश्च
पुरोडाशाश्च भवन्ति समृद्धौ। ऐन्द्रः पशूनामुत्तमो भवति।
ऐन्द्रः पुरोडाशानां प्रथमः॥२२॥

इन्द्रिये एवास्मै समीचीं दधाति। पुरस्तादनूयाजानां
पुरोडाशैः प्रचरति। पशवो वै पुरोडाशाः। पशूनेवाव रुन्धे।
ऐन्द्रमेकादशकपालं निर्वपति। इन्द्रियमेवाव रुन्धे। सावित्रं
द्वादशकपालं प्रसूत्यै। वारुणं दशकपालम्। अन्तत एव
वरुणमव यजते। वडं दक्षिणा॥२३॥

उत वा एषाऽश्वः सूते। उताऽश्वतरम्। उत सोमं उत सुरां।

यत्सौत्रामणी समृद्धौ। बार्हस्पत्यं पशूञ्चतुर्थमतिपवितस्या
 लभते। ब्रह्म वै देवानां बृहस्पतिः। ब्रह्मणैव यज्ञस्य
 व्यृद्धमपि वपति। पुरोडाशवानेष पशुर्भवति। न ह्येतस्य
 ग्रहं गृह्णन्ति। सोमप्रतीकाः पितरस्तृप्नुतेति शतातृण्णायां
 समवनयति॥ २४॥

शतायुः पुरुषः शतेन्द्रियः। आयुष्येवेन्द्रिये प्रतितिष्ठति।
 दक्षिणेऽग्नौ जुहोति। पापवस्यसस्य व्यावृत्त्यै। हिरण्यमन्तरा
 धारयति। पूतामेवेनां जुहोति। शतमानं भवति। शतायुः
 पुरुषः शतेन्द्रियः। आयुष्येवेन्द्रिये प्रतितिष्ठति। यत्रैव
 शतातृण्णां धारयति॥ २५॥

तन्निदधाति प्रतिष्ठित्यै। पितृन् वा एतस्येन्द्रियं वीर्यं गच्छति।
 यं सोमोऽति पवते। पितृणां याज्यानुवाक्याभिरुप तिष्ठते।
 यदेवास्य पितृनिन्द्रियं वीर्यं गच्छति। तदेवाव रुन्धे।
 तिसृभिरुप तिष्ठते। तृतीये वा इतो लोके पितरः। तानेव
 प्रीणाति। अथो त्रीणि वै यज्ञस्येन्द्रियाणि। अध्वर्युरहोता

ब्रह्मा। त उपतिष्ठन्ते। यान्येव यज्ञस्येन्द्रियाणि। तैरेवास्मै
भेषजं करोति॥२६॥

प्रीणाति प्रथमो दक्षिणा समवनयति धारयतीन्द्रियाणि चत्वारि च॥—————[६]

अग्निष्टोममग्र आहरति। यज्ञमुखं वा अग्निष्टोमः।
यज्ञमुखमेवारभ्य सुवमा क्रमते। अथैषोऽभिषेचनीयश्चतु-
स्त्रिंशपवमानो भवति। त्रयस्त्रिंशद्वै देवताः। ता
एवाप्नोति। प्रजापतिश्चतुस्त्रिंशः। तमेवाप्नोति। सः शर एष
स्तोमानामयथापूर्वम्। यद्विषमाः स्तोमाः॥२७॥

एतावान् वै यज्ञः। यावान्पवमानाः। अन्तः श्लेषणं
त्वा अन्यत्। यत्समाः पवमानाः। तेनाऽसंशरः। तेन
यथापूर्वम्। आत्मनैवाग्निष्टोमेनर्ध्नोति। आत्मना पुण्यो
भवति। प्रजा वा उक्थानि। पशव उक्थानि। यदुक्थ्यो
भवत्यनु सन्तत्यै॥२८॥

स्तोमाः पशवं उक्थान्येकं च॥—————[७]

उप त्वा जामयो गिर इति प्रतिपद्भवति। वाग्वै वायुः।

वा॒च ए॒वैषोऽभिषे॒कः। सर्वा॑सा॒मेव प्र॒जानां॑ सू॒यते। सर्वा॑
ए॒नं प्र॒जा रा॒जेति॑ वदन्ति। ए॒तमु॒ त्यन्द॑श् क्षिप॒ इत्या॑ह।
आ॒दि॒त्या वै प्र॒जाः। प्र॒जाना॑मे॒वैतेन॑ सू॒यते। यन्ति॒ वा ए॒ते
य॒ज्ञमु॒खात्। ये सं॒म्भार्या॑ अ॒क्रन्॥२९॥

यदा॒ह प॒वस्व॑ वा॒चो अ॑ग्रि॒य इति॑। तेनै॒व य॒ज्ञमु॒खान्न॑यन्ति।
अ॒नुष्टु॒क्प्रथ॑मा भ॒वति। अ॒नुष्टु॒गुत्त॑मा। वा॒ग्वा अ॑नुष्टुक्। वा॒चैव॑
प्र॒यन्ति॑। वा॒चोद्य॑न्ति। उ॒द्व॒तीर्भ॑वन्ति। उ॒द्व॒द्वा अ॑नुष्टुभौ रू॒पम्।
आ॒नुष्टु॒भो रा॒ज॒न्यः॥३०॥

तस्मा॒दु॒द्व॒तीर्भ॑वन्ति। सौ॒र्य॑नुष्टुगुत्त॑मा भ॒वति। सु॒व॒र्गस्य॑
लो॒कस्य॑ सन्त॑त्यै। यो वै स॒वादे॑ति। नैनं॑ स॒व उ॒प॒न॒मति॑।
यः सा॒म॒भ्य ए॑ति। पा॒पी॒या॒न्त्सुषु॑वा॒णो भ॑वति। ए॒तानि॒ खलु॑
वै सा॒मा॒नि। यत्पृ॑ष्ठानि। यत्पृ॑ष्ठानि भ॒वन्ति॥३१॥

तैरे॒व स॒वान्नै॑ति। या॒नि दे॒वरा॒जानां॑ सामा॒नि। तैर॒मुष्मि॑ल्लो॒क
ऋ॒ध्नोति॑। या॒नि म॒नुष्य॑रा॒जानां॑ सामा॒नि। तैर॒स्मि॑ल्लो॒क
ऋ॒ध्नोति॑। उ॒भयो॑रे॒व लो॒कयोर् ऋ॒ध्नोति॑। दे॒वलो॒के

च॑ म॒नुष्यलो॒के च॑। ए॒कवि॒ंशोऽभिषे॒चनीय॑स्योत्त॒मो
भ॑वति। ए॒कवि॒ंशः कै॑शवप॒नीय॑स्य प्रथ॒मः। स॒प्तद॒शो
द॑शपेयः॥ ३२॥

वि॒द्वा ए॒कवि॒ंशः। रा॒ष्ट्रं स॑प्तद॒शः। वि॒शं ए॒वैत॑न्म॒ध्यतो॑-
ऽभिषि॑च्यते। तस्मा॒द्वा ए॒ष वि॒शां प्रि॒यः। वि॒शो हि
म॑ध्यतोऽभिषि॑च्यते। यद्वा ए॒नम॒दो दि॒शोऽनु॑ व्यास्था॒पय॑न्ति।
तत्सु॑व॒र्गं लो॒कम॒भ्या रो॑हति। यदि॒मं लो॒कं न प्र॑त्यव॒रोह॑त्।
अ॒ति॒ज॒नं वे॒यात्। उ॒द्वा मा॒द्येत्। यदेष॑ प्र॒तीची॑नः स्तोमो
भ॑वति। इ॒ममे॒व तेन॑ लो॒कं प्र॑त्यव॒रोह॑ति। अथो॑ अ॒स्मिन्ने॒व
लो॒के प्र॑ति॒ तिष्ठ॑त्यनु॒न्मादा॑य॥ ३३॥

अक्र॑त्राज॒न्यो भ॑वन्ति द॒शपे॒यो मा॒द्येत्री॑णि च॥ [८]

इ॒यं वै रं॑ज॒ता। अ॒सौ हरि॑णी। यद्रु॒क्मौ भ॑वतः।
आ॒भ्यामे॒वैन॑मु॒भय॑तः परि॑ गृह्णाति। वरु॑णस्य॒ वा
अ॑भिषि॑च्यमा॒नस्या॑पः। इ॒न्द्रि॒यं वी॒र्यं॑ निर॑घ्नन्। तत्सु॑व॒र्णं
हि॑र॒ण्यम॑भवत्। यद्रु॒क्मम॑न्त॒र्दधा॑ति। इ॒न्द्रि॒यस्य॑ वी॒र्य॑स्या-

निर्घाताय। शतमानो भवति शतक्षरः। शतायुः पुरुषः
 शतेन्द्रियः। आयुष्येवेन्द्रिये प्रतितिष्ठति। आयुर्वै हिरण्यम्।
 आयुष्या एवैनमभ्यति क्षरन्ति। तेजो वै हिरण्यम्।
 तेजस्या एवैनमभ्यति क्षरन्ति। वर्चो वै हिरण्यम्। वर्चस्या
 एवैनमभ्यति क्षरन्ति॥ ३४॥

शतक्षरोऽष्टौ च॥ [९]

अप्रतिष्ठितो वा एष इत्याहुः। यो राजसूयेन यजत
 इति। यदा वा एष एतेन द्विरात्रेण यजते। अथ प्रतिष्ठा।
 अथ संवत्सरमाप्नोति। यावन्ति संवत्सरस्याहोरात्राणि।
 तावन्तीरेतस्य स्तोत्रीयाः। अहोरात्रेष्वेव प्रति तिष्ठति।
 अग्निष्टोमः पूर्वमहर्भवति। अतिरात्र उत्तरम्॥ ३५॥

नानैवाहोरात्रयोः प्रति तिष्ठति। पौर्णमास्यां पूर्वमहर्भवति।
 व्यष्टकायामुत्तरम्। नानैवार्धमासयोः प्रतितिष्ठति।
 अमावास्यायां पूर्वमहर्भवति। उद्दृष्ट उत्तरम्। नानैव
 मासयोः प्रतितिष्ठति। अथो खलु। ये एव संमानपक्षे
 पुण्याहे स्याताम्। तयोः कार्यं प्रतिष्ठित्यै॥ ३६॥

अ॒प॒श॒व्यो द्वि॒रा॒त्र इ॒त्या॒हुः। द्वे ह्ये॒ते छ॒न्द॒सी। गा॒य॒त्रं
च॒ त्रै॒ष्टु॒भं च। जग॑तीम॒न्तर्य॑न्ति। न तेन॒ जग॑ती
कृ॒तेत्या॑हुः। यदे॒नान्तृ॑तीयस॒वने॑ कुर्वन्तीति॑। य॒दा वा
ए॒षाऽही॒न॒स्याह॑र्भज॒ते। सा॒ह॒स्यं वा॒ स॒व॒नम्। अथै॒व जग॑ती
कृ॒ता। अथ॑ प॒श॒व्यः। व्यु॑ष्टि॒र्वा ए॒ष द्वि॒रा॒त्रः। य ए॒वं
वि॒द्वान्द्वि॒रा॒त्रेण॑ यज॒ते। व्ये॒वास्मा॑ उच्छति। अथो॒ तम॑ ए॒वाप॑
ह॒ते। अ॒ग्नि॒ष्टोम॑म॒न्त॒त आ ह॑रति। अ॒ग्निः सर्वा॑ दे॒वताः॑।
दे॒वता॑स्वे॒व प्र॒ति तिष्ठ॑ति॥ ३७॥

उत्तरं प्रतिष्ठित्यै पशव्यः सप्त च॥ [१०]

वरुणस्य जामि वा ईश्वर आग्नेयमिन्द्रस्य यत्रिष्वग्निष्टोममुप त्वेयं वै रजताऽप्रतिष्ठितो
दश॥ १०॥

वरुणस्य यदश्विभ्यां यत्रिषु तस्मादुद्वंतीः सप्तत्रिंशत्॥ ३७॥

वरुणस्य प्रतितिष्ठति॥

हरिः ओम्॥

॥ इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके

अष्टमः प्रपाठकः समाप्तः॥

This PDF was downloaded from <http://stotrasamhita.github.io>.

GitHub: <http://stotrasamhita.github.io> | <http://github.com/stotrasamhita>

Credits: <http://stotrasamhita.github.io/about/>